

РЕШЕНИЕ

№ 1362

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11890** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Заместник - председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, срещу Решение № 5283/17.11.2023 г постановено по НАХД № 8673/2023 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 16-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-1101/18.05.2023 г. на Зам.председателя на Комисия за финансов надзор, с което на основание чл.116, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ на „Аларик Секюритис“ ООД, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. за нарушение на чл.54, ал.7, изречение първо, хипотеза втора, вр. чл.53, ал.7, вр. чл. 10, т. 1 от ЗМИП.

Иска се отмяна на оспореният акт, като неправилен - постановен при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон - отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1, т.2. Сочи, че СРС е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка. Иска от съда да отмени обжалваното решение като незаконосъобразно, а процесното НП потвърдено. Алтернативно моли, делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане. Претендира

се присъжда на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на ответника.

Ответникът - „Аларик Секюритис“ ООД, чрез адв. В., оспорва касационната жалба. В представени писмени бележки /л.22/, излага подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира разности съобразно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, Х. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Съобразно чл.218 ал.1 и ал.2 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

Дружеството „Аларик секюритис“ ООД е лицензиран инвестиционен посредник (ИП), вписано под № РГ-03-236 в регистъра на инвестиционните посредници по чл. 30, ал. 1, т. 2 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), воден от КФН. Предвид притежавания лиценз „Аларик Секюритис“ ООД се явява задължено лице по чл. 4, т. 8 от ЗМИП.

Дружеството предоставяло възможност на своите клиенти да дават правомощия на трети лица да извършват сделки с финансови инструменти от тяхно име и за тяхна сметка, като за целта подават и попълват пред ИП в електронен вид оторизационна форма /trader details/.

За целите на създаване на акаунт на оправомощеното лице (акаунт към клиент) било необходимо клиентът да подаде оторизационна форма (trader details).

През 2020г. такъв вид трето лице / trader/, бил Sinan Isayev, за когото била представена от клиента оторизационна форма с реквизити, включващи също име, номер на документ за самоличност и адрес. През 2021 г. за същото лице, отново била подадена оторизационна форма на 02.02.2021 г. от клиент „Е. трейдинг Мениджмънт“, в която обаче не бил попълнен реквизит, касаещ номер на документ за самоличност.

На основание Заповед № 3-26/19.01.2022 г., изменена и допълнена със Заповед № 3-201/20.07.2022 г. на заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, е извършена проверка на инвестиционния посредник – „Аларик Секюритис“ ООД. Изискани са документи и обяснения от дружеството жалбоподател, които били предоставени на контролните органи. С писмо, вх. № РГ-03-236-53 от 30.05.2022 г., ИП „Аларик Секюритис“ ООД е представил и оторизационна форма (Trader D.) от 02.02.2021 г. , с която са дадени правомощия на Sanan Isayev, без

дата на раждане, да извършва сделки с финансови инструменти от името и за сметка на клиента Асе Т. М. Л..

От ИП е изискано да представи официални документи за самоличност на оторизираните лица, на които клиентите са дали представителна власт да извършват сделки с финансови инструменти от тяхно име и за тяхна сметка. Исканата информация е представена на 29.04.2022 г. с писмо, вх. № РГ-03-236-5.

Видно от представени документи на 02.02.2021 г. клиентът Асе Т. М. Л., е подал оторизационна форма, с която е дадена представителна власт на лицето Sanan Isayev, без дата на раждане, да извършва сделки с финансови инструменти от негово име и за негова сметка. С подаването на оторизационната форма на оправомощеното лице се дава ID номер, като на Sanan Isayev е даден номер BOS027.

От страна на „Аларик Секюритис“ ООД, са представени справки за извършени сделки с финансови инструменти от името и за сметка на клиента Асе Т. М. Л.. Видно от същите, в периода на проверката Sanan Isayev е извършвал сделки от името и за сметка на клиента Асе Т. М. Л..

За установеното при проверката е издаден АУАН № Р-06-436/30.11.2022 г. Административно-наказващият орган е възприел изцяло фактическите констатации по акта и нарушените разпоредби, поради което на 18.05.2023 г. е издал Наказателно постановление № № Р-10-101/18.05.2023 г.

При така установената фактическа обстановка първоинстанционния съд е приел, че в действителност е налице извършено нарушение на чл.54, ал.7, изречение първо, хипотеза втора, вр. чл.53, ал.7, вр. чл. 10, т. 1 от ЗМИП, но са налице условията по чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, тъй като е приел, че случаят е маловажен. Като е приел, че административнонаказващият орган е издал наказателното постановление при неизяснена фактическа обстановка е отменил процесното НП, като е предупредил нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще бъде наложено административно наказание.

При така установените факти от значение за спора, съдът приема от правна страна следното:

Оспореното решение е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно и пълно изясняване на обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

При издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН и НП съдържат реквизитите визирани в чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така че това да възпрепятства наказаното лице да упражни правото си на жалба. Издадени са от компетентни органи, съгласно представените по делото доказателства.

Касационната инстанция приема, че деянието, за което е санкционирано дружеството е безспорно установено. В случая е налице нарушение на чл.54, ал.7, изречение първо, хипотеза втора, вр. чл.53, ал.7, вр. чл. 10, т. 1 от ЗМИП, а именно: при подаване на оторизационната форма на 02.02.2021 г., с която е дадена представителна власт на Sinan Isaev да извършва сделки с финансови инструменти от името и за сметка на клиента ASE Т. М. Л., да идентифицира лицето, на което е дадена представителна власт, чрез представяне на копие на официален документ за

самоличност.

Не се споделя извода на районния съд, че безспорно се установява предходна оторизация на лицето Sinan Isaev, като и факта, че за същият може да се направи достоверен извод, че за него е извършена идентификация, съгласно изискванията на чл. 53, ал. 7 от ЗМИП, чрез документ за самоличност.

Като доказателства пред СРС с вх. № 297942/24.10.2023 г. от страна на „Аларик Секюритис“ ООД са представени – оторизационна форма на Sinan Isaev от 03.08.2020 г. – на хартиен носител; разпечатка-извлечение за сделки на Sinan Isaev; файл със заглавие „Clients and Platforms” – представен на електронен носител, не може да се установи по безспорен начин, че предходна оторизация на лицето е направена по надлежния ред. Нещо повече от представените два бр.ел.носители – компактдиск се установи, че същите са с идентично наименование „ т.9 Clients and platforms“ и съдържат таблично изборени в таблица на програмата exel наименования без никакво означение какво качество на какви лица и в каква връзка са съставени и изброени тези наименования.

Извън това – представената пред първата съдебна инстанция на хартиен носител оторизационна форма не може да се приеме за съответна на изискването чл.54 ал.7 вр. чл.53 ал.7 от ЗМИП тъй като идентификация без присъствие на лицето по смисъла на посочената разпоредба изисква представяне на копие от официален документ за самоличност, а не въвеждане на данни за наличието на такъв документ/каквото представлява процесната извадка/.

Съгласно чл. 54, ал. 7 (Доп. – ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.), изречение първо от ЗМИП, по отношение на законните представители на клиент юридическо лице или друго правно образувание, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, се прилага чл. 53 от ЗМИП. В чл. 53, ал. 7 от ЗМИП е посочено, че когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие на официален документ за самоличност. В чл. 53, ал. 8 от ЗМИП е предвидено, че в случаите по чл. 53, ал. 7 от ЗМИП идентифицирането на клиента и проверката на идентификационните данни може да се извършват и чрез средства за електронна идентификация, съответни удостоверителни услуги, предвидени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 910/2014”, или по друг признат с нормативен акт начин за електронна идентификация или квалифицирана удостоверителна услуга по смисъла на същия регламент, при условие че са изпълнени изискванията на ЗМИП и на правилника за прилагането му по отношение на идентифицирането на клиента и проверката на идентификацията.

Съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Съгласно ал. 2, при идентифицирането на физически лица се събират данни за имената; датата и мястото на раждане; официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на

валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента; всяко гражданство, което лицето притежава; държава на постоянно пребиваване и адрес (номер на пощенска кутия не е достатъчен). Ал. 5, от същата разпоредба гласи, че когато в официалния документ за самоличност не се съдържат всички данни по ал. 2, събирането на липсващите данни се извършва чрез представяне на други официални документи за самоличност или други официални лични документи, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента, и снемане на копие от тях.

Основателно е възражението на касатора, че не може да се определи по безспорен начин, че лицето е идентифицирано съгласно изискванията на закона. От приобщените доказателства не може да се направи категоричен извод, че е налице надлежно изпълнена процедура по предходна оторизация на лицето Sinan Isaev, противно на изведеното от СРС. Не са събрани достатъчно данни за лицето съобразно изискването на чл. 53 от ЗМИП, както не е представен и документ за самоличност на същия, което не се оспорва от ответната страна. Сред доказателствата не се установява за лицето да е събрана информация и по реда на чл. 53, ал. 8 от ЗМИП.

На следващо място от представената справка за осъществени сделки от Sinan Isaev през 2021 г., не се доказва, а и не следва да се извежда, че след като същият е извършвал сделки за сметка и от името на „X” лице, то за същият е направена надлежна идентификация към тогавашния момент.

В този смисъл решаващият аргумент на съдебният състав СРС, че лицето все пак е имало идентификация към 2020г. не се споделя от настоящият състав и не се подкрепя от доказателствата по делото, въпреки предоставената възможност за доказване от страна на първоинстанционният жалбоподател. Факта, че от страна на КФН не са събрани данни за предходната, на проверяваната 2020г., не опровергава дотук изложеното, доколкото касационният ответник е могъл и е представил намиращите се у него доказателства и същите не оборват направената констатация.

Посоченото обстоятелство, като решаващ аргумент на извода за маловажност на решението е отречено от настоящият състав, поради което и с оглед преценката за основания за приложение на чл. 28 ЗАНН следва да се отбележи:

По силата на пар. 1 от ДР на ЗАНН маловажен случай е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Процесното нарушение е на просто извършване, като за да бъде съставомерно същото не е необходимо настъпването на обществено опасни последици, а невъзможност за осъществяване на контрол върху дейността, от която могат да настъпят такива последици. В този смисъл е налице нарушение на просто извършване.

Значимостта на обществените отношения в областта на контрола на мерките срещу изпиране на пари, при отчитане факта, че материята представлява област – споделена компетентност, придружена обаче с редица действия на съюза насочени към предотвратяване използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари, предлагащи стриктен контрол от страна на държавите-членки върху именно подобни, строго-формални изисквания, обосновава и факта, че процесното нарушение не може да бъде счетено за маловажно.

Възможността за прилагане института за маловажност спрямо посоченият закон не следва да се изключва пар екселанс, но видно от данните по делото – не се установяват смекчаващи обстоятелства, които да обосноват приложение на посоченият институт по същество.

В заключение и в светлината на дотук изложеното следва да се посочи, че представеният от касатора образец на документ за самоличност от Публичният регистър на автентичните документи за пътуване и самоличност онлайн, поддържан от Съвета на ЕС/разпечатка/ не представлява доказателство от значение за изхода от спора, така, че несъбирането на същото да бъде вменено като процесуално нарушение при разглеждане на делото пред първата съдебна инстанция, респ. да предполага отмяна и връщане на делото за ново произнасяне.

Предвид всичко дотук изложеното първоинстанционното съдебно решение следва да се отмени и вместо него да се потвърди оспореното НП.

При този изход от спора – основателни са претенциите на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът, в съответствие с чл. 63д, ал. 4, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 80 лева на инстанция или общо – 160лв.

С оглед изложеното и на основание чл.222 ал.2 т.1 АПК, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5283/17.11.2023 г постановено по НАХД № 8673/2023 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 16-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление /НП/ № Р-10-1101/18.05.2023 г. на заместник председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

ОСЪЖДА „Аларик Секюритис“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 160/сто и шестдесет/ лева съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.